

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Lovsekretariat

København, den 8. februar 2012

Sagsnr.: 2012-545-0049

Dok.nr.: 339058

Folketinget har i skrivelse af 2. februar 2012 (spørgsmål S 2016) anmodet om min besvarelse af følgende af Dennis Flydtkjær (DF) stillede spørgsmål:

Spørgsmål 2016:

”Vil ministeren på baggrund af artiklen i Jydske Vestkysten den 2. februar 2012 med overskriften ”Ægtepar smed levende hund i affaldsspand”, hvori det beskrives, at de dømte ikke fik frataget retten til at have med dyr at gøre, tage initiativ til, at ændre lovgivningen, så man fremover i større grad benytter denne mulighed, for, hvis man ikke skal frakende folk retten til at have med dyr at gøre i sådanne tilfælde, hvornår skal man så gøre det?”

Svar:

I den artikel, der omtales i spørgsmålet, beskrives en konkret sag, som ifølge artiklen har været pådømt af retten.

Af principielle grunde vil jeg ikke kommentere den konkrete sag som angiveligt er behandlet ved domstolen. Men jeg kan mere generelt oplyse, at uforsvarlig behandling af dyr efter dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år. Har forholdet haft karakter af mishandling, er straffen fængsel indtil 1 år og i gentagelsestilfælde 2 år, jf. § 28, stk. 1, 3. pkt.

For så vidt angår spørgsmålet om rettighedsfrakendelse, kan jeg oplyse, at en person, der findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, i medfør af dyreværnslovens § 29, stk. 1, kan frakendes retten til at eje, bruge, passe, slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum. Det er retten, der under hensyntagen til sagens samlede omstændigheder tager

stilling til spørgsmålet om rettighedsfrakendelse. Frakendelse foretages i praksis for 2, 3 eller 5 år eller for bestandig.

Herudover kan jeg oplyse, at ifølge forarbejderne til lov nr. 384 af 28. maj 2003 om ændring af dyreværnsloven, hvorved bødeniveauet i sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen blev skærpet, skal anklagemyndigheden altid overveje, om der skal nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse, når der rejses en straffesag for grovere uforsvarlig behandling eller mishandling af dyr.

Det er min opfattelse, at der skal skrides hårdt ind over for personer, der mishandler eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt. Der er heller ikke tvivl om, at der kan forekomme situationer, hvor selv en vidtgående sanktion som rettighedsfrakendelse er berettiget. En rettighedsfrakendelse bør dog kun komme på tale i de situationer, hvor en samlet vurdering af alle sagens forhold gør det påkrævet. Denne vurdering bør overlades til domstolene, og jeg finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at ændre reglerne om frakendelse af retten til at beskæftige sig med dyr.

Mette Gjerskov

/Rikke Freil Laulund